BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 151559 22 P
Brčko, 18.12.2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Osnovni sud Brčko distrikta BiH, predsjednik suda Dragan Tomaš, u pravnoj stvari tužioca N. S. iz B., ..., kojeg zastupa punomoćnik Zajednička advokatska kancelarija „Milićević Darko & Fazlić Mirza“ iz Brčkog, protiv tuženog D. B., advokata iz B. L., ul. ..., kojeg zastupa Slobodan Stanišić, advokat iz Banja Luke, radi naknade štete, vrijednost spora 7.938,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 18.12.2023. godine, u prisustvu punomoćnika tužioca, tuženog i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

„Obavezuje se tuženi B. D. da tužiocu N. S. na ime naknade štete isplati iznos od 7.938,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 18.12.2023, pa do konačne isplate.“

Obavezuje se tuženi B.D. da tužiocu N. S. naknadi parnične troškove u iznosu od 2.563,60 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e nj e

Tužilac N. S. (u daljem tekstu: tužilac) je podnio tužbu protiv tuženog B. D. (u daljem tesktu: tuženi) radi naknade štete. U tužbi je naveo da je tuženi zastupao tužioca u parničnom postupku koji se vodio pred Osnovnim sudom Brčko distrikta BiH, radi naknade štete proistekle iz štetnog događaja – saobraćajne nezgode od 24.06.2016. godine, u kojoj je tužilac zadobio teške tjelesne povrede zbog gubitka 2/3 desne ruke zbog čega je između ostalog, trpio izuzetan fizički bol i strah, kao i duševne bolove zbog naruženosti. Tokom tog postupka, tuženi je kao punomoćnik tužioca propustio izvesti dokaze i to vještačenje po vještaku medicinske struke na okolnosti utvđivanja trajanja i intenziteta fizičkih bolova i duševnih bolova zbog naruženosti, usljed čega je tužbeni zahtjev tužioca u tom dijelu odbijen kao neosnovan, uz obrazloženje da tužilac nije pružio sudu dokaze kojima bi se mogao utvrditi intenzitet i trajanje fizičkih bolova i duševnih bolova zbog naruženosti. Tužilac je naveo da je pretrpio štetu usljed propusta tuženog (kao kvalifikovanog punomoćnika) da predloži dokaze na okolnost trajanja i intenziteta fizičkih bolova, te duševnih bolova zbog naruženosti kao posljedica saobraćajne nezgode. Slijedom navedenog, kako je tužilac sa tuženim, ugovorom o pružanju pravnih usluga (izdata punomoć) obavezao da će u parničnom postupku ostvariti za tužioca sva prava koja mu zakonski pripadaju, pa obzirom na to da tuženi na pripremnom ročištu prilikom određivanja zadatka vještaku, nije dao zadatak u cilju utvrđivanja intenziteta i trajanja fizičkih bolova

usljed pretrpljenih tjelesnih povreda, te stepena naruženosti i duševnih bolova koje tužilac trpi zbog naruženosti, a zbog toga je tužbeni zahtjev u tom parničnom postupku odbijen, tužilac ukazuje na uzročno posljedičnu vezu između radnje propuštanja i nastale štete, na čemu zasniva svoj tužbeni zahtjev. Tokom postupka tužilac je istakao da među parničnim strankama nisu sporne one činjenice koje se tiču visine štete koju je tužilac pretrpio u štetnom događaju, a koje činjenice opet nisu dokazane u postupku u kojem je on zastupan. Tužilac ističe da nije bio zastupan na dovoljno stručan način od strane tuženog kao njegovog kvalifikovanog punomoćnika, uslijed čega je pretrpio štetu koju traži u ovom postupku. U skladu sa članom 751. u vezi sa članom 16. i 18. Zakona o obligacionim odnosima, nalogoprimac, tj. advokat je dužan postupati sa pažnjom dobrog stručnjaka i u svemu paziti na interese nalagodavca i njime se rukovoditi. Nadalje, tužilac je istakao da smatra da je punomoćnik, a ovde tuženi, najkasnije na pripremnom ročištu morao predložiti da se provede dokaz vještačenjem na okolnost intenziteta i dužine trajanja fizičkih bolova koje je tužilac pretrpio u šteti povodom koje je tuženi njega zastupao u parnici pod brojem 96 0 P 101224 16 P pred ovim sudom, kao i na okolnost stepena naruženosti kao i duševnih bolova koje je pretrpio usled te naruženosti.

Tužilac je na ročištu održanom dana 18.12.2023. godine, precizirao tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke, na način da isti glasi „Obavezuje se tuženi B. D., advokat iz B. L. da tužiocu S. N. iz B. na ime naknade štete isplati iznos od 7.938,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja, pa do konačne isplate. Obavezuje se tuženi B. D., advokat iz B. L. da tužiocu S. N. iz B. naknadi parnične troškove u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude."

U odgovoru na tužbu tuženi ističe da je tužbeni zahtjev u cjelosti neosnovan, s obzirom da nije odgovoran za štetu koju je pretrpio tužilac donošenjem presude Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16 P od 30.01.2020. godine, a koja je potvrđenja presudom Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 20 Gž od 24.06.2020. godine, a kojim sudskim odlukama su odbijeni tužbeni zahtjevi oštećenog, tužioca N. S. za naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova i pretrpljenih psihičkih i duševnih bolova zbog naruženosti. Tuženi naglašava da je u tužbi koja je zaprimljena kod naslovnog suda 22.12.2016. godine predložio vještačenje po vještacima medicinske struke – ljekarima specijalistima – neuropsihijatru i ortopedu ili traumatologu i detaljno opisao predmet i obim vještačenja. Na strani broj 2 tačka II, pod b) navedene tužbe, tuženi je u svojstvu punomoćnika predložio vještačenje postojanja obima nematerijalne štete zbog fizičkih bolova i zbog duševnih bolova zbog naruženosti koje je pretrpio tužilac u štetnom događaju od 24.06.2016. godine. Tuženi navodi da iz spisa Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16, nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Braković Devle i Majstorović Biljane i njihovih iskaza datih na glavnoj raspravi proističe da su ovi vještaci propustili da se u svojim nalazima i mišljenima i iskazima datim na glavnoj raspravi izjasne na sve okolnosti koje je predložio tuženi još u tužbi i koje su činile predmet i obim vještačenja. Nadalje, tuženi navodi da je prvostepeni sud propustio da, u ovakvom slučaju postupi u smislu odredbe čl. 279. stav. 2. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik Brčko distrikta BiH", broj: 28/18 i 06/21, u daljem tekstu: ZPP), da iz razloga što su nalazi nepotpuni, pozove vještake da nalaze dopune i odredi rok za ponovno dostavljanje nalaza i mišljenja. Tuženi dalje navodi da nije odgovoran za nastalu štetu jer je u konkretom slučaju predložio izvođenje dokaza vještačenjem postojanja obima nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova i duševnih bolova zbog naruženosti, slijedom čega postavljeni tužbeni zahtjev smatra neosnovanim. U toku postupka tuženi je istakao da iz dokaza koje su parnične stranke, a naročito tuženi izveli u toku postupka jasno proističe da je tuženi već u tužbi predložio izvođenje svih dokaza u cilju utvrđivanja

obima i postojanja tzv. nematerijalne štete, u vidu tzv. fizičkih i duševnih bolova zbog naruženosti. Da je to zaista tako, to proističe takođe iz izvedenih dokaza odnosno preslušanih zapisnika, jer sa zapisnika na pripremnom ročištu koje je održanog 18.12.2017. godine, sam sud je između ostalog naveo intenzitet i trajanje duševnih bolova zbog umanjenja opšte životne aktivnosti, naruženosti i naveo da je to zadatak neuropsihijatra. Istini za volju, tada sudija nije dao nalog, odnosno to nije evidentirano da se traže i fizički bolovi, dakle prilikom određivanja vještačenja nije konstatovano, odnosno to ne proističe iz navedenog tonskog zapisa, ali je zato predloženo u tužbi. Ako bi se prihvatilo stanje kako zagovara tužilačka strana, onda bi faktički bilo potpuno nepotrebno u tužbi predlagati ikakve dokaze, nego tužbu izložiti i predložiti dokaze na pripremnom ročištu. Tamo se kaže najkasnije do zaključenja pripremnog ročišta, a parnični postupak traje od dana podnošenja tužbe sudu, odnosno zaprimanja, tj dostavlja tužbe suprotnoj strani. Znači u toku cijelog parničnog postupka, a najkasnije do zaključenja pripremnog ročišta se takav dokaz prema tome može i u tužbi predložiti. Prethodno navedeno ide u prilog osnovnog prigovora koji je istaknut i zbog čega ne postoji nikakva odgovornost tuženog kao punomoćnika tužioca S.N. u parničnom postupku koji se vodio kod ovog suda povodom naknade materijalne i nematerijalne štete. Činjenica je da su i vještaci i pored naloga sa pripremnog ročišta propustili da u svojim nalazima se između ostalog izjasne i u pogledu dokaza koje je sud odredio, dakle dokaza koji se tiče utvrđivanja postojanja i obima naruženosti. A pošto su oni to propustili u smislu odredbe člana 279. stav 2. ZPP-a, a suprotno navodima tužioca, iz smisla upotrijebljenih riječi i izraza, pa i ciljnim tumačenjem navedene odredbe jasno proističe da kada je nalaz nepotpun, dakle postoje neki drugi razlozi, ali u ovom slučaju se radi o nepotpunom nalazu, tada je izričito rečeno „sud će“, a ne sud može, prema tome sud mora u takvoj situaciji odrediti dopunu tog vještačenja, tj pozvati vještaka da dopuni svoj nalaz bez obzira da li to stranka predlaže ili ne predlaže i da li je propustio kao što jeste u konkretnom slučaju da učini. Dakle to što stranka može da kaže vještaku, odnosno da predloži sudu, ipak je sud taj koji o tome odlučuje i u krajnjoj liniji to je i smisao odredbe člana 279. stav 2. ZPP-a, upravo u onom naredbodavnom smislu da će sud, odnosno sud će naložiti da se taj nalaz dopuni. U tom smislu sigurno postoji odgovornost u ovom slučaju organa koji je vodio postupak, odnosno postupajućeg sudije, a samim tim i odgovornost Brčko distrikta, što se naravno ovde ne traži, ali ne znači da neće biti traženo. U svakom slučaju, ne bi se moglo nikako osnovano s obzirom na postojanje ovih činjenica zaključiti da je tuženi kao advokat postupao skrivljeno i da nije pokazao potrebnu pojačanu pažnju prilikom predlaganja navedenih dokaza na pripremnom ročištu. Iz navedenih razloga smatramo da tuženi ne može biti obavezan da je odgovoran za eventualnu štetu koju je tužilac pretrpio nepravilnim i nezakonitim postupanjem suda, neprimjenjivanjem zakonskih odredbi važećeg ZPP-a, te stoga predlažemo da se tužbeni zahtjev odbije u cjelosti, a tužilac obavaže na naknadu troškova parničnog postupka u skladu sa troškovnikom.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem isprava: presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16 P od 30.01.2020. godine, žalba na presudu Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16 P od 30.01.2020. godine, presuda Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 20 Gž od 24.06.2020. godine, izvještaj ljekara specijaliste broj kartona 123954 od 24.08.2016.godine, izvještaj ljekara specijaliste JZU “Miroslav Zotović” od 15.09.2016. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste ambulantni broj 2587 od 08.08.2016, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste od 29.08.2016. godine, otpusna lista sa epikrizom zavoda za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju „ Dr. Zotović“ za period liječenja od 02.11.2016. godine do 18.11.2016. godine, nalaz i mišljenje Fonda zdravstvenog osiguranja Brčko distrikta BiH od 15.03.2017. godine, otpusnica JZU „Zdravstveni centar Brčko“ broj protokola 4626/102/16 sa datum liječenja od 24.06.2016.

godine do 08.07.2016. godine, spisa broj 96 0 P 101224 16 P, a posebno sadržaja tužbe od 22.12.2016. godine, zapisnika sa održanih pripremnih ročišta i glavnih rasprava, nalazi i mišljenja vještaka Baraković Devle i Majstorović Biljane, te njihovih iskaza koji su dati na glavnoj raspravi i vještačenje po vještaku dr Hrustić Asmiru i dr. Grubač Olegu.

Savjesno i brižljivo cijeneći svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno shodno članu 8. ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama nisu sporne činjenice da je tuženi B. D., advokat iz B. L. zastupao N. S. u parničnom postupku, pred Osnovnim sudom Brčko distrikta BiH, broj 96 0 P 101224 16 P, radi naknade štete povodom saobraćajne nezgode od 24.06.2016. godine u kojoj je ovde tužilac zadobio teške tjelesne povrede zbog gubitka 2/3 desne ruke. Nadalje, nesporno je da je parnični postupak okončan pravosnažnom presudom kojom je djelimično usvojen tužbeni zahtjev i tužiocu je dosuđen novčani iznos od 35.595,00 KM na ime naknade nematerijalne štete i to: na ime umanjene opšte životne aktivnosti iznod od 31.850,00KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 3.745,00KM, na ime troškova tuđe njege i pomoći tužiocu je dosuđen iznos od 2.520,00KM, dok je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da se tuženi obaveže da na ime nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 8.000,00 KM, na ime naruženosti iznos od 9.000,00 KM, te na ime materijalne štete za nabavku proteze isplati iznos od 110.058,37 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 24.06.2016. godine do konačne isplate.

Između stranaka u postupku je sporna činjenica da li je tokom parničnog postupka (96 0 P 101224 16 P) punomoćnik N. S., a ovde tuženi B. D., advokat iz B. L., predložio sve dokaze na okolnosti nastupanja materijalne i nematerijalne štete kod njegovog klijenta, a ovde tužioca. Sporna je činjenica da li je na pripremnom ročištu održanom dana 23.10.2017. godine i nastavku pripremnog ročišta održanog dana 18.12.2017. godine koncentrisao i predložio sve dokaze koji se odnose konkretno na okolnosti utvrđivanja trajanja i intenziteta fizičkih bolova, stepena naruženosti i duševnih bolova zbog naruženosti. Sporna je činjenica da li je punomoćnik, a ovde tuženi postupao sa povećanom pažnjom dobrog stručnjaka, te tokom postupka isticao sve prigovore, činjenice i navode, koji bi išli u prilog tvrdnjama iz tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, te je među strankama sporno da li je nakon donošenja prvostepene presude u žalbi istakao sve prigovore na izvedene dokaze u prvostepenom postupku, te koji nisu iz opravdanog razloga mogli biti ranije istaknuti u skladu sa odredbama ZPP-a.

Slijedom navedenog, shodno odredbama člana 7. ZPP-a dovodeći isti u vezu sa odredbom člana 246. istog zakona sud je utvrdio sledeće činjenice.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Asmira Hrustića, proizilazi da je prema medicinskoj dokumentaciji, te na osnovu neposrednog pregleda od strane ovog vještaka, utvrđeno da su ozljede tužioca, prema vrsti, karakteru i obimu, intenzitetu kliničke slike, dužini liječenja, te svim preduzetim radnjama i nelagodnostima koje je imao tokom liječenja, a koja se ogledaju u vidu izloženosti dijagnostičkim i terapeutskim procedurama, posjetama protetičarima, provedenim vježbama za protetisanje u vidu bandaže oštećene ruke, razgibavanje ramena, osposobljavanja za protezu, posjete ljekarima radi pregleda, uzimanje lijekova, izazvale fizičku bol i to bol jakog intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 40 dana i slabog intenziteta 60 dana. Slijedom svega navedenog, sud je na osnovu nalaza vještaka utvrdio da je radi amputacije desne nadlaktice, ožiljaka sa prednje strane koljenog zgloba i

stalno prisutnog otoka koljenog zgloba došlo do narušenja skladnosti tijela radi čega postoji naruženost u teškom stepenu stalno uočljiva trećim licima.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Olega Grubača, koji je postupao po zadatku da na osnovu nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke - ortopeda Asmira Hrustića utvrdi da li je tužilac N. S. trpio duševne bolove zbog naruženosti (ako je bilo naruženosti) i u kojem stepenu, sud je utvrdio da je amputacija desne nadlektice, kao i ožiljci i otok koljenog zgloba jako izražen i lako uočljiv defekt, te da ih nije moguće prikriti, te kod tužioca stvaraju osjećaj stida, nelagodnosti i napetosti, a naročito se pojačava u socijalnim situacijama kada je okružen većim brojem ljudi. Zbog navedenog, tužilac će imati pojačanu anksioznost i napetost te zbog toga može da izbjegava odlaske van kuće što će u znatnoj mjeri smanjivati socijalnu funkcionalnost. Zbog navedenog, tužilac će patiti i često osjećati strah, anksioznost, zabrinutost, kao i strepnju za budućnost i mogućnost obavljanja radnih zadataka i svakodnevnih poslova. Naime, tužilac je trpio i trpiće i u budućnosti duševne bolove zbog naruženosti, a opisane tegobe će prema nalazu vještaka biti umjerenog do teškog intenziteta, a trajnog su karaktera.

Sud je poklonio vjeru nalazima i mišljenjima vještaka Olega Grubača i Asmira Hrustića, jer su objektivni, jasni, nepristrasni, saglasni sa materijalnom dokumentacijom u spisu, te istima nije prigovarano od strane tužioca i tuženog.

Iz presude Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16 P od 30.01.21020. godine, sud je utvrdio da je djelimično usvojen tužbeni zahtjev, te je tužiocu N.S. dosuđen novčani iznos od 35.595,00 KM na ime naknade nematerijalne štete i to: na ime umanjenje opšte životne aktivnosti iznod od 31.850,00KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 3.745,00KM, na ime troškova tuđe njege i pomoći tužiocu je dosuđen iznos od 2.520,00KM, dok je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev N. S. kojim je tražio da se tuženi obaveže da na ime nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 8.000,00 KM, na ime naruženosti iznos od 9.000,00 KM, te na ime materijalne štete za nabavku proteze isplati iznos od 110.058,37 KM sa zakonom zateznom kamatom od 24.06.2016. godine do konačne isplate. U obrazloženju presude navedeno je da je stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojim zasniva svoje zahtjeve i izvoditi dokaze koji utvrđuju te činjenice. Nadalje, u obrazloženju presude na strani 18, sud je cijeneći sve dokaze u postupku utvrdio da tužilac (odnosno punomoćnik tužioca) nije proveo vještačenje po odgovarajućem vještaku radi dokazivanja nematerijalne štete zbog naruženosti, jer nije dovoljno samo dokazati da tužilac ima neki nedostatak, već i stepen duševnih bolova koje trpi. Naime, „naknada štete zbog unakaženosti nije naknada za objektivnu činjenicu unakaženja, već subjektivni odraz te činjenice kod unakaženog, jer oštećeni ima pravo na naknadu za duševne bolove zbog naruženosti ako je naruženost vidljiva, a visini naknade zavisi od stepena duževnih bolova. U konkretom slučaju, sud je našao utvrđenom činjenicu da tokom postupka nije izvršeno, niti predloženo vještačenje po odgovarajućem vještaku kako bi se činjenica stepena duševnih bolova usljed naruženosti utvrdila. Na pripremnom ročištu održanom dana 23.10.2017. godine i nastavku pripremnog ročišta održanog dana 18.12.2017. godine, tužilac (punomoćnik tužioca, a ovde tuženi), prilikom predlaganja vještačenja po vještaku neuropsihijatru i Zavoda za rehabilitaciju „dr. Miroslav Zotović“ i određivanja zadataka nije preciziran zadatak vještaku u cilju utvrđivanja intenziteta i stepena fizičke boli i duševne boli usljed naruženosti, niti je kasnije (po dobijanju nalaza i mišljenja) predložena dopuna vještačenja.

Iz žalbe na presudu Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 16 P od 30.01.2020. godine, izjavljene dana 27.04.2020. godine, sud je utvrdio da je ovde tuženi pobijao presudu iz svih zakonom predviđenih razloga, te da je u žalbi istakao i prigovore u pogledu dijela odbijenog tužbenog zahtjeva koji se odnosi na intenzitet i stepen fizičkih bolova i duševnih bolova usljed naruženosti. U dijelu žalbe koji se odnosi na konkretno pravno pitanje, tuženi je isticao da u skladu sa članom 248. stav 4. ZPP-a nije potrebno dokazivati opštepoznate činjenice, te da je sud trebao da dosudi makar minimalnu naknadu na ime fizičkih bolova jer se radi o gubitku ekstremiteta. Nadalje, u žalbi je isticao činjenicu da je nesporno da je tužilac zaista trpio fizičke bolove i da je prema orjentacionim kriterijumima takođe bilo neophodno dosuditi makar minimalnu naknadu. Iz same žalbe sud nalazi utvrđenom činjenicu, da ni u jednom dijelu žalbom, žalilac nije osporavao nalaze i mišljenja vještaka medicinske struke, niti je isticao prigovore u pogledu postupanja vještaka.

Iz presude Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 P 101224 20 Gž od 24.06.2020. godine, sud je utvrdio da je prvostepena presuda u cjelosti potvrđena, te u dijelu koji se odnosi na sporno pitanje vještačenja po vještacima medicinske struke, Apelacioni sud Brčko distrikta BiH je utvrdio da kako ovde tuženi nije predložio vještačenjenja na okolnosti intenziteta i stepena fizičkih bolova, te duševnih bolova usljed naruženosti po kvalifikovanom vještaku medicinske struke, onda samim tim nije mogao dokazati postojanje stepena naruženosti, odnosno jačine bolova i njihovo trajanje u skladu sa odredbom člana 7. ZPP-a, a sama okolnosti gubitna ekstremiteta gore pomenute činjenice ne dokazuje, niti se primjenom odredbe člana 234. stav 4. ZPP-a tako nešto može utvrditi, pa je ocjenom predloženih dokaza, odnosno jedinih dostupnih u spisu, pravilno prvostepeni sud zaključio da tužilac, a ovde tuženi, nije dokazao te činjenice, niti za njihovo utvrđenje ponudio i u prvostepenom postupku proveo adekvatne i dovoljno uvjerljive dokaze.

Provedeni dokazi i to: izvještaj ljekara specijaliste broj kartona 123954 od 24.08.2016.godine, izvještaj ljekara specijaliste JZU "Miroslav Zotović" od 15.09.2016. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste ambulantni broj 2587 od 08.08.2016. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste od 29.08.2016. godine, otpusna lista sa epikrizom zavoda za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju „ Dr. Zotović" za period liječenja od 02.11.2016. godine do 18.11.2016. godine, nalaz i mišljenje Fonda zdravstvenog osiguranja Brčko distrikta BiH od 15.03.2017. godine, otpusnica JZU „Zdravstveni centar Brčko" broj protokola 4626/102/16 sa datum liječenja od 24.06.2016. godine do 08.07.2016. godine, analizirani su prilikom vještačenja po vještacima medicinske struke, te sud neće posebno obrazlagati iste s obzirom da se radi o pitanjima koji spadaju u domen medicinske struke, a sud nema posebna znanja i vještine da bi mogao na pravilan način da ih analizira, osim što može iz navedene dokumentacije izvesti zaključak da je zaista tužilac zadobio povrede koje su konstatovane u navedenoj dokumentaciji.

Sud je preslušao tonski zapis sa pripremnog ročišta u predmetu 96 0 P 101224 16 P iz kojeg proizilazi da do zaključenja pripremnog ročišta tuženi kao punomoćnik nije predložio vještačenje na ove dvije okolnosti. Prvostepeni sud je svojom presudom od 30.01.2020. godine odbio tužbeni zahtjev u tom dijelu navodeći da punomoćnik nije predložio vještačenje na okolnost intenziteta i dužine trajanja fizičkih bolova, kao i na okolnost stepena naruženosti i duševnih bolova zbog naruženosti tužioca. U toku ovog postupka tuženi je tvrdio da je navodno u tužbi naveo da predlaže vještačenje na okolnost fizičkih bolova, međutim pripremno ročište upravo služi da se jasno precizira i utvrdi zadatak vještacima. U konkretnom slučaju, tuženi tvrdi da je sud sam po službenoj dužnosti trebao da traži od vještaka dopunu nalaza i mišljenja,

jer navodno nisu odgovorili u cjelosti onome što im je određeno rješenjem. Sud po službenoj dužnosti, po odredbama ZPP-a, nije dužan to da uradi, prije svega bio je interes odnosno i zakonska obaveza i ugovorna obaveza tuženog da na glavnoj raspravi eventualno prigovori nalazima i mišljenjima vještaka medicinske struke tražeći dopunu u onom dijelu u kojem vještaci nisu postupili po onome što je bio njegov prijedlog. Uostalom sve te razloge je mogao isticati i u žalbi protiv prvostepene presude. Punomoćnik tuženog koji je i pisao predmetnu žalbu, u žalbi nije navodio te okolnosti. Nije naveo da je na te okolnosti eventualno predložio vještačenje, da je tražio dopunu Nalaza i mišljenja vještaka na te okolnosti, nego je u žalbi samo naveo da je opšte poznato da je tuženi pretrpio duševne bolove zbog naruženosti i da je pretrpio fizičke bolove i da to nije potrebno dokazivati. Apelacioni sud Brčko distrikta BiH je odlučujući po žalbi naveo da sud nije mogao izvući zaključak o tome u kojem intenzitetu i koliko dugo je trpio fizičke bolove, odnosno u kom stepenu je došlo do naruženosti i o kakvim duševnim patnjama uslijed te naruženosti se radilo, iz kojeg razloga je i odbio žalbu, dakle prihvatajući stav prvostepenog suda o tome da je punomoćnik tužioca propustio na te okolnosti da predloži odgovarajuće dokaze.

Znači, preslušavanjem pripremnih ročišta u predmetu br. 96 0 P 101224 16 P od 23.10.2017. godine i 18.12.2017. godine sud je utvrdio da tuženi prilikom određivanja zadatka vještacima, u zadatku za vještaka medicinske struke nije predložio da utvrdi trajanje i intenzitet fizičkih bolova i duševnih bolova zbog naruženosti.

Preslušavanjem nastavka glavne rasprave održane dana 05.03.2019. godine kada je saslušana vještak Baraković Devla i nastavka glavne rasprave održane dana 30.01.2020. godine kada je saslušana Biljana Majstorović vještak ispred institucije Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju „dr Miroslav Zotović“ Banja Luka, sud je utvrdio da tuženi nije imao pitanja za prethodno pomenute vještake, niti je prigovarao nalazima i mišljenjima, ni tražio dopunu istih. Da je eventualno punomoćnik tužioca na glavnoj raspravi imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, a vještaci se na glavnoj raspravi ne mogu izjasniti o tome, sud bi na zahtjev stranke morao naložiti vještacima da dostave pismenu dopunu ili ispravku, ali to punomoćnik nije učinio.

Odredbom člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima ("Sl. list SFRJ", br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine FBiH", br. 29/2003 i 42/2011 – u daljem tekstu ZOO) propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Odredbom člana 155. ZOO-a, propisano je da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Odredbom člana 18. stav 2. ZOO-a, propisano je da je učesnik u obligacionom odnosu dužan da u izvršavanju obaveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupa s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

Članom 189. stav 1. ZOO-a propisano je da oštećeni ima pravo, kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi, dok je stavom 3. istog člana propisano da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema

redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Članom 749. stav 1. ZOO propisano je da se ugovorom o nalogu obavezuje se nalogoprimac prema nalogodavcu da za njegov račun preduzme određene poslove. dok je članom 751. stav 1. istog zakona propisano da je nalogoprimac dužan izvršiti nalog prema primljenim uputstvima, sa pažnjom dobrog privrednika, odnosno dobrog domaćina, ostajući u njegovim granicama i u svemu paziti na interese nalogodavca i njima se rukovoditi.

Advokat punomoćnik u parničnom postupku, po punomoći stranke koja ga je ovlastila, postupa u skladu sa nalogom vlastodavaca, u najboljem interesu, poštujući pozitivne pravne norme, sa pažnjom dobrog stručnjaka. Pažnja dobrog stručnjaka je pojačana pažnja koja se zahtjeva od strane stručnih osoba koje se profesionalno bave određenom djelatnošću. Za određivanje ove pažnje mjerodavna su pravila struke i posebno dobri poslovni običaji koji važe za stručno obavljanje određenih djelatnosti. Da li je poštovana dužna pažnje u izvršavanju obaveza, to je od značaja za pitanje odgovornosti (prije svega za naknadu štete). Ako u konkretnom obligacionom odnosu dužnik nije bio pažljiv, u skladu sa zahtjevanom pažnjom (standardnom ili profesionalnom) on se izlaže riziku odgovornosti za posledice svog ponašanja.

U konkretnom, tuženi je prema punomoći u spisu, zastupao tužioca u parničnom postupku broj 96 0 P 101224 16 P radi naknade štete povodom saobraćajne nezgode od 24.06.2016. godine u kojoj je ovde tužilac zadobio teške tjelesne povrede zbog gubitka 2/3 desne ruke. Punomoćnik, a ovde tuženi je u tužbi na pripremnom ročištu i nastavku pripremnog ročišta predložio materijalne dokaze kojima potkrepljuje navode iz tužbe, te vještačenja po vještacima medicinske struke. Prilikom preciziranja i opredjeljenja dokaza, tuženi je propustio da u zadatku vještacima medicinske struke predloži utvrđivanje stepena i intenziteta fizičkih bolova, i duševnih bolova usljed naruženosti kod tužioca. Dovodeći u vezu preslušane snimke sa pripremnog ročišta održanog dana 23.10.2017. godine i nastavka pripremnog ročišta održanog dana 18.12.2017. godine, sud je utvrdio da do zaključenja pripremnog ročišta, tuženi nije predložio utvrđivanje stepena i intenziteta fizičkih bolova i duševnih bolova usljed naruženosti od strane vještaka medicinske struke, čime bi dokazao visinu i osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva koji je odbijen stavom VI prvostepene presude.

Kada je sadržaj i obim konkretne punomoći isključivo usmjeren na njegovu dužnost da vlastodavca zastupa, a da pri tom od vlastodavca nije dobio bilo kakva imperativna, fakultativna ili indikaciona uputstva, on će ipak i u takvom slučaju biti dužan izvršiti i eventualno potrebne radnje, jer u protivnom ne bi postupao kao dobar domaćin, zbog čega se u pogledu naloga, u stavu 3. član 751. ZOO-a i navodi da ako nalogodavac nije dao određene upute o poslu koji treba obaviti, nalogodavac je dužan, rukovodeći se interesima nalogodavca, postupiti kao dobar privrednik, odnosno dobar domaćin, a ako je nalog bez naknade, kako bi u istim okolnostima postupio u vlastitoj stvari.

Tokom parničnog postupka, kada su dostavljeni nalazi i mišljenja vještaka neuropsihijatra i vještačenja Zavoda za rehabilitaciju „dr. Miroslav Zotović“, te kada je vršeno saslušanje vještaka i iznošenje nalaza i mišljenja, ovde tuženi nije imao pitanja za vještake i nije prigovarao nalazima i mišljenjima, a obzirom na činjenicu da u istim nije obuhvaćen dio koji se odnosi na utvrđivanje stepena i intenziteta fizičkih bolova i duševnih bolova usljed naruženosti.

U žalbi na prvostepenu presudu, tuženi je veći dio žalbe bazirao na osporavanje dijela presude koji se odnosi na „elektroničku ruku“, a gdje je samo u jednom dijelu posvetio pažnju propustu koji se desio tokom postupka, a gdje je obrazložio da je sud bio obavezan po službenoj dužnosti da pazi na činjenicu da li je vještak u potpunosti odgovorio zadatku koji je postavljen, te da upozori vještake da je neophodno da dopune svoje nalaze u dijelu u kojem eventualno nisu odgovorili zadatku.

Postupajući suprotno odredbi člana 751. u vezi sa članom 749. ZOO-a, tuženi nije postupio u skladu sa nalogom tužioca, te je propustio da izvrši radnju koja je uzročno posljedično, usljed propuštanja stvorila štetu na strani ovde tužioca. Naime, nalog tužioca se ogleda u činjenici da je tužilac, pristupio kod ovde tuženog, postupajući u skladu sa povjerenjem i posebnim odnosom između advokata i klijenta, te usmenim izlaganjem upoznao svog punomoćnika, a ovde sada tuženog, o stvarnom i činjeničnom stanju događaja i nastupanja štete. Tuženi je na osnovu izlaganja klijenta i dokumentacije koja je dostavljena sačinio činjenični supstrat tužbe i kao takvu je poslao sudu. Inicijalne informacije i nalozi za zastupanje u konkretom slučaju se ogledaju u razgovoru i iznošenju činjeničnog stanja između advokata i klijenta odnosno ovde tužioca i tuženog.

Tuženi je propustio da na pripremnom ročištu, predloži vještačenje u dijelu koji je predmet rasprave pred ovim sudom. Naime, pored činjenice da je u tužbi u zadatku za vještaka medicinske struke naveden zadatak koji zaista obuhvata i dio koji se odnosi na utvrđivanje vrste, intenziteta i trajanja fizičkih bolova i straha, kao i da se vještak izjasni o stepenu umanjenja životne sposobnosti (neuropsihijatar), zatim vrsti, intenzitetu i trajanju fizičkih bolova, vrsti zadobijenih povreda (ortoped ili traumatolog), ali ovde tuženi je propustio da na pripremnom ročištu konkretizuje i precizira zadatak koji obuhvata i ovaj dio. Nadalje, pored navedenog propusta, tuženi je i pored obaveze da postupa sa standardom dobrog stručnjaka, propustio da prigovori nalazu i mišljenju vještaka, s obzirom da u istim nije obuhvaćen i dio koji se odnosi na utvrđivanje intenziteta i stepena fizičkih bolova i duševnih bolova usljed naruženosti. Propuštajući prvi momenat koji je mogao da iskoristi radi ispravljanja činjenice da nije predložen ovaj dio zadatka, tuženi i na ročištu prilikom saslušanja vještaka, ne prigovara nalazima i ne traži dopunu nalaza i mišljenja. U konačnici, tuženi je propustio u žalbi da istakne da vještak nije nalazom i mišljenje obuhvatio utvrđivanje intenziteta i stepena fizičkih bolova i duševnih bolova usljed naruženosti.

Odredbom člana 246. ZPP-a, propisano je da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev. Naime, nesporno je u konkretom postupku utvrđeno da je došlo do povrede i da ta povreda ima i svoje posljedice, ali u bitnom nije dokazano, propustom tuženog, stepen i intenzitet fizičke boli, te duševne boli usljed naruženosti. Ovde tuženi nije predložio ni jedan dokaz da je zaista nastupila naruženost i u kom intenzitetu, a intenzitet je neophodan kako bi se odredila visina nematerijalne štete koja mu pripada. Nadalje, ovde tuženi nije utvrdio ni intenzitet i stepen duševne boli usljed naruženosti, a koja je neophodna da se utvrdi egzaktno, kako bi se mogla odrediti visina nematerijalne štete povodom nastupanja te duševne boli. Propuštanjem ovih radnji, a ne postupajući po standardu dobrog stručnjaka, nastala je uzročno posljednična veza između njegovog propuštanja i nastanka štete po ovde tužioca. Naime, u konkretom slučaju, izvršenim vještačenjima u ovom postupku, po vještacima neuropsihijatru i ortopedu, tužilac je utvrdio da je zaista imao pravo na nadoknadu nematerijalne štete u vidu fizičke boli i duševne boli usljed naruženosti u visini kako je to postavljeno u uređenom tužbenom zahtjevu.

Dovodeći u vezu vještačenja po vještacima medicinske struke dr Asmira Hrustića i dr Olega Grubača, sa materijalnim dokazima, odnosno analiziranim tonskim zapisima održanih ročišta u predmetu broj 96 0 P 101224 16 P, sud je utvrdio vezu između nastale štete i propuštene radnje, čime je prema odredbi člana 189. ZOO utvrđeno, da je šteta koja je nastala upravo izmakla korist u prethodnom postupku, te da je tužilac ostao uskraćen za nadoknadu ove štete propuštanjem radnje njegovog punomoćnika, a ovde tuženog. Slijedom prethodno navedenog, sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

Sud je zakonsku zateznu kamatu dosudio shodno odredbama člana 277. i 324. ZOO, pa je na iznos nematerijalne štete dosudio zakonsku zateznu kamatu počev od presuđenja, odnosno 18.12.2023. godine pa do konačne isplate.

Odredbom člana 120. stav 1. ZPP-a propisano je da je stranka koja u cjelini izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove.

U svom troškovniku, koji je opredijelio usmeno na ročištu održanom dana 18.12.2023. godine, tužilac je tražio troškove nagrade punomoćniku za sastav tužbe iznos od 842,40 KM, za zastupanje na ročištima od 22.03.2023. godine, 19.04.2023. godine, 04.10.2023. godine, 18.12.2023. godine, iznose od po 842,40KM, troškove vještačenja u iznosu od 900,00 KM i troškove takse na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 400,00 KM.

Saglasno odredbama člana 12. i 13. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“, broj 22/04 i 24/04), tužiocu pripada pravo potraživati nagradu punomoćniku za sastav tužbe i za zastupanje na pripremnom ročištu održanog dana 22.03.2023. godine, te na glavnoj raspravi održanoj dana 04.10.2023 u iznose od po 421,20 KM (120 x 3 KM + 61,20 KM na ime PDV-a), nagradu punomoćniku za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta i nastavku ročišta za glavnu raspravu od 19.04.2023. godine i 18.12.2023. godine, iznose od po 210,60 KM (120 x 3 KM + 61,20 KM na ime PDV-a umanjeno za 50% posto), te u skladu sa tarifnim brojem 1 tačka 1 i tarifnim brojem 2 tačka 1 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20), taksu na tužbu u iznosu od 200,00 KM i taksa na presudu u iznosu od 200,00 KM, Tužiocu pripada i naknada troškova vještačenja u iznosu od 900,00 KM, a što sve ukupno iznosi 2.563,60 KM.

PREDSJEDNIK SUDA
Dragan Tomaš

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se predaje putem ovog suda u tri primjerka.